

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. sierpnia 1917.

Treść: (№ 356. i 357.)356. Rozporządzenie, dotyczące prowadzenia księgi poboru i wydawania węgli przez drobnych handlarzy węgla we Wiedniu. — 357. Rozporządzenie, dotyczące organizacji i zakresu działania Centrali spirytusu.

356.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa robót publicznych z dnia 10. sierpnia 1917,

dotyczące prowadzenia księgi poboru i wydawania węgla przez drobnych handlarzy węgla we Wiedniu.

Na podstawie §§ 9. i 57. cesarskiego rozporządzenia z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Drobni handlarze węgla we Wiedniu są obowiązani prowadzić podług dołączonego wzoru dziennie zapiski co do poboru i wydawania materiałów opałowych (księgę poboru i wydawania węgli). Zapiski te mają zawierać: zapas materiałów opałowych z dnia poprzedniego, ilość pobranych materiałów opałowych, ilość materiału opałowego, wydanego drobnym przemysłowcom przy podaniu imienia i nazwiska oraz mieszkania prowadzącego

przemysł, łączną ilość prywatnych gospodarstw domowych, zaopatrzonych w jednym dniu i ogólną ilość materiału opałowego, im wydanego, w końcu zapas materiału opałowego pozostałygo każdego dnia.

§ 2.

Drobni handlarze węgla mają księgę poboru i wydawania węgli wyłożyć w swym lokalnym sklepowym do każdorzędnego oglądu przez organy c. k. Dyrekcji policyjnej i Urzędu targowego gminy miasta Wiednia.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane podług § 11. cesarskiego rozporządzenia z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, przez polityczną władzę grzywnami do 10.000 K albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Homan wlr.

357.

**Rozporządzenie Urzędu dla wy żywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 24. sierpnia 1917,
dotyczące organizacji i zakresu działania Centrali spirytusu.**

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

(1) Organizację i zakres działania Centrali spirytusu, urządzonej rozporządzeniem Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 8. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 331, reguluje się na nowo, jak następuje:

§ 2.

Organy Centrali spirytusu.

(1) Organami Centrali spirytusu są:

1. Dyrekcyja;
2. kierownicy.

§ 3.

Dyrekcja.

(1) Dla prowadzenia interesów Centrali spirytusu mianuje Urząd dla wy żywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu dyrekcyę, składającą się co najmniej ze 6 i co najwyżej z 12 członków i przeznacza z pośród nich prezydenta Centrali oraz jego zastępcę. Prezydent, jego zastępca oraz członkowie dyrekcyi wykonują swój urząd jako urząd honorowy.

(2) Dyrekcyja kieruje interesami Centrali spirytusu podług porządku czynności, który ma być przez nią wypracowany i przez komisarzy rządowych (§ 5.) zatwierdzony.

(3) Porządek czynności musi zawierać:

(4) Postanowienia co do praw i zakresu obowiązków prezydenta Centrali spirytusu i jego zastępcy, co do sposobu zwoływania posiedzeń dyrekcyi, co do uchwalania i prowadzenia protokołu w tychże, co do sposobu doręczania rozstrzygnięć Centrali spirytusu, oraz postanowienia, regulujące wewnętrzny tok czynności Centrali spirytusu.

(5) Na każdorazowe żądanie komisarzy rządowych (§ 5.) należy powoływać na posiedzenia dyrekcyi świadomych rzeczy reprezentantów z kół

rolniczych, przemysłowych, handlowych i konsumcyjnych.

(c) Prezydent a w razie doznania przezeń przeszkody tegoż zastępca reprezentują Centralę spirytusu na zewnątrz.

(7) Do podpisywania pism, zawierających rozstrzygnięcia Centrali spirytusu, są uprawnieni prezydent lub jego zastępca albo dwaj członkowie dyrekcyi.

§ 4.

Kierownicy.

(1) Do bezpośredniego prowadzenia interesów Centrali spirytusu mianuje dyrekcyja kierowników w potrzebnej ilości, którzy utrzymują za swą czynność wynagrodzenie, które ma dyrekcyja oznaczyć. Kierownicy mają przy prowadzeniu interesów przestrzegać ściśle wskazówek dyrekcyi i są przed nią odpowiedzialni.

§ 5.

Państwowy nadzór.

(1) Centrala spirytusu podlega bezpośrednio Urzędowi dla wy żywienia ludności i prowadzi swą czynność według jego wskazówek. Państwowy nadzór wykonują komisarzy rządowi, których mianuje Urząd dla wy żywienia ludności i Minister skarbu. Komisarzy rządowi mają prawo wglądać do wszystkich zapisków i aktów Centrali spirytusu i żądać wyjaśnień, które uważa za potrzebne. Należy ich zapraszać na wszystkie posiedzenia dyrekcyi Centrali spirytusu i są oni uprawnieni zabierać tamże głos i stawiać wnioski, co do których musi być powzięta uchwała; są oni dalej uprawnieni tak dugo odracać wykonanie uchwał dyrekcyi i zarządzeń organów Centrali spirytusu, poki Urząd dla wy żywienia ludności nie powieźmie ostatecznej decyzji.

§ 6.

Zakres działania Centrali spirytusu.

(1) Zakres działania Centrali spirytusu obejmuje:

1. Przydzielanie całego surowego spirytusu w (rolniczych i przemysłowych) gorzelniach wyprodukowanego i podczas trwania mocy obowiązującej tego rozporządzenia wyprodukować się mającego, który podlega opłacie konsumcyjnej, rafineriom i zakładom do denaturowania celem obręcia do rafinowania i denaturowania,

2. Ustanawianie cen objęcia, które mają być płacone przez rafinerye i zakłady do denaturowania gorzelniom za przydzielony surowy spirytus, oraz warunków objęcia i zapłaty, o ile odnośne postanowienia w umowach między gorzelniami lub sławrzyszonymi związkami gorzelni z jednej strony a rafineryami z drugiej strony nie czynią zbędнем takiego ustanowienia.

3. Ustalenie wymiaru, w którym dostarczony podług punktu 1. tego paragrafu surowy spirytus ma być rafinowany i albo jako rafinowany spirytus albo jako surowy spirytus do użytku oddany, tudzież wydawanie dotyczących wskazówek.

4. Uwalnianie produktów, uzyskanych z rafinowania surowego spirytusu oraz z surowego spirytusu, który ma być oddany do handlu bez rafinowania, do ekspedycji przez urząd skarbowy z tym skutkiem, że ekspedycja przez urząd skarbowy do opodatkowania lub wolnego od opłaty użycia dopuszczalną jest tylko na podstawie zaświadczenia o uskutecznionem uwolnieniu, które przesyła Centrala spirytusu państwowym organom nadzorczym.

5. Rozdział produktów z rafinowania i surowego spirytusu (punkt 4.) między odbiorców.

6. Ustalanie cen sprzedaży za spirytus, o ile one nie są już ustalone lub nie będą ustalone szczególnymi rozporządzeniami, tudzież nadzór nad zachowaniem tych cen.

7. Wydawanie opinii przy regulowaniu gospodarczych kwestyi, które dotyczą przemysłu spirytusowego albo przemysłu, z nim w związku stojącego, w szczególności przy zarządzeniach dla uregulowania i popierania produkcji, przy wydawaniu i stosowaniu zakazów przywozu i wywozu, przy zarządzeniach na polu pieczy socjalnej i przy wszystkich kwestiach, które wynikną przy przejściu do gospodarki pokojowej.

8. Wszystkie inne zadania, które są Centrali spirytusu przekazane w istniejących już rozporządzeniach i przepisach lub będą jej przekazane w przyszłości rozporządzeniami albo zarządzeniami.

§ 7.

Prawo rządu do zatwierdzenia.

(1) Uchwały dyrekeyi Centrali spirytusu podług § 6., punkt 2., 3. i 6., podlegają wyraźnemu zatwierdzeniu i zmianie przez Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

§ 8.

Zasady dla przydzielania i rozdzielania.

(1) Przydzielanie podług § 6., punkt 1., oraz rozdzielanie podług § 6., punkt 5., następuje podług zasad, które ustala dyrekeya Centrali spirytusu wedle wskazówek komisarzy rządowych.

§ 9.

Prawo zażalenia.

(1) Przeciw rozstrzygnięniom i zarządzeniom dyrekeyi Centrali spirytusu przysługuje interesowanym prawo zażalenia do Urzędu dla wyżywienia ludności, które należy wnosić do Centrali spirytusu we Wiedniu w ciągu ośmiu dni po doręczeniu rozstrzygnięcia. Zażalenie niema skutku odraczającego.

§ 10.

Zamknięcie.

(1) Cały podlegający opłacie konsumcyjnej spirytus, istniejący już w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie oraz wyprodukowany jeszcze podczas trwania mocy obowiązującej tego rozporządzenia, jest zamknięty.

(2) Zamknięcie ma ten skutek, że zamknięty spirytus może być tylko podług wskazówek Centrali spirytusu przerobionym, zużytym, dobrowolnie lub przymusowo sprzedanym i że nie można nim rozporządzać bez wskazówki Centrali spirytusu.

(3) Zamknięcie gaśnie w chwili przeprowadzenia zarządzeń, wydanych przez Centralę spirytusu na podstawie postanowień § 6., punkt 4. i 5.

(1) Skoro pozwolenie do wolnego od opłaty użycia spirytusu zgaśnie lub zostanie odwołane, nabiera znów mocy zamknięcie odnośnie do tego spirytusu, o ile on w tym czasie znajduje się jeszcze u uprawnionego do poboru.

(2) Centrala spirytusu jest za zezwoleniem Urzędu dla wyżywienia ludności uprawnioną rozporządzać także takim spirytusem, który już nie podlega zamknięciu i wydawać wskazówki co do jego dalszej sprzedaży i co do jego dostarczania.

§ 11.

Odebranie przymusowe.

(1) Jeżeli producent, posiadacz lub przedstawca zamkniętego lub niezamkniętego spirytusu wzbrania się uczynić zadość jakiemuś rozporządzeniu lub zarządzeniu Centrali spirytusu, lub

jeżeli nie jest znaną osobą albo miejsce pobytu tego, komu przysługuje prawo rozporządzania tym spirytusem, lub na czym rachunek on jest złożony, wówczas może Urząd dla wyżywienia ludności na wniosek Centrali spirytusu zarządzić przymusowy odbiór tych zapasów; orzeczenie ma skutek przeciw każdemu, komu przysługują prawa do tych zapasów. Przeprowadzenie następuje przy zachowaniu odnośnych przepisów podatkowych przez polityczną владę I. instancji podług wskazówek, które od wypadku do wypadku ma wydać Urząd dla wyżywienia ludności. Odebrane przymusowo zapasy mają być aż do odtransportowania bezpłatnie i troskliwie przechowane przez ich ostatniego posiadacza (przechowęę).

§ 12.

Obowiązki gorzelni, rafinerii, posiadaczy składów wolnych i posiadaczy zakładów do denaturowania

(1) Rolnicze i przemysłowe gorzelnie, następnie rafinerie, posiadacze składów wolnych i posiadacze zakładów do denaturowania są obowiązani czynić zadość wszystkim zarządzeniom, wydanym w zakresie działania Centrali spirytusu (§ 6.). Rolnicze i przemysłowe gorzelnie oraz rafinerie spirytusu są podczas trwania ich ruchu obowiązane pierwszego dnia każdego miesiąca donosić Centrali spirytusu o ilościach surowego spirytusu i rafinowanego spirytusu, które zostały wyprodukowane w ubiegłym miesiącu, tudzież w następującym miesiącu prawdopodobnie zostaną wyprodukowane, oraz przedkładać jej pozatem na żądanie wszystkie wykazy, których ona potrzebuje celem wypełnienia swych zadań.

§ 13.

Poświadczanie transportowe.

(1) Przesyłki surowego spirytusu i rafinowanego spirytusu wraz z denaturowanym spirytusem mogą być, o ile waga przesyłki przenosi 100 kg, tylko wtedy przyjmowane przez koleję i przedsiębiorstwa żeglugi parowej do transportu, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki dołączone jest poświadczenie transportowe, wydawione przez Centralę spirytusu.

(2) Dla przesyłek zarządu wojskowego i posyłek z krajów węgierskiej świętej korony oraz Bośni i Hercegowiny nie potrzeba poświadczania transportowych.

§ 14.

Koszta Centrali spirytusu.

(1) Celem pokrycia kosztów, połączonych z prowadzeniem interesów Centrali spirytusu, o ile one nie zostaną ściągnięte przy wykonywaniu zadań, które stanowią obowiązek Centrali spirytusu podług postanowień § 6., punkt 8., może Centrala spirytusu pobierać za zezwoleniem Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu opłaty od gorzelni, rafinerii i zakładów do denaturowania podług klucza przez dyrekcję ustanowionego, których wysokość za każdy rok obrotowy należy z góry ustalić.

(2) Reszta, pozostała z pobranych opłat po pokryciu wszystkich kosztów Centrali spirytusu, ma być według tego samego klucza rozłożona na gorzelnie, rafinerie i zakłady do denaturowania i zwrócona uprawnionym do poboru.

(3) Zalegające opłaty mogą być ściągnięte w drodze politycznej egzekucji.

§ 15.

Przekroczenia, kary.

(1) Przekroczenia tego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, karane przez polityczne władze I. instancji karani pienięźnimi do 20.000 koron lub według ich uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 16.

(1) Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 8. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 331, dotyczące urządzenia Centrali spirytusu i obrotu spirytusem, uchyla się.

§ 17.

Początek mocy obowiązującej.

(1) To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Höfer wlr.

Wimmer wlr.

